

XXVI

международен

фестивал

„Мартенски

музикални

дни“

ното изпълнение на българска творба от чужд състав на фестивала.

В сравнително кратката, но гъвкава интензивна и драматична по своя характер Концертна увертюра (която Енеску създава за благодарителните си нийоркски концерти за пострадалите от големата суша през 1948 г. в Молдова), ашките филхармонии бяха изцяло в „свои води“. Може само да се съжалява, че те не ни донесоха съвкупната с тази творба в тематично отношение „Селска среща“ или Третата симфония на този сравнително рядко изпълняван

ПЪРВОКЛАСЕН ОРКЕСТЪР

Концертите на яшките филхармоници

Тазгодишното издание на Мартенските музикални дни ни среща с изкуството на три български и четири чуждестранни оркестри, сред които може би най-добре се предстива филхармонията от Бърно, ЧССР, и Яш, СР Румъния. На последната се падна честта да закрие фестивала с традиционното изпълнение на Деветата симфония от Лудвиг ван Бетховен. Познавам този първокласен оркестър от редовните му участия в букурещкия фестивал „Джордже Енеску“ и от двете му гостувания в Русе през 1978 и 1982 г. Той има вече 80-годишна история и плодотворна традиция (негов диригент е бил самият Енеску). Сегашният състав — трето поколение музиканти — е пряк наследник на тази традиция и е почти изцяло подготвен в градската консерватория от двамата диригенти Йон Бачу и Джордже Винтила, които години наред успешно съчетават работата си в оркестра с активна преподавателска дейност.

В първата програма прозвуча (в една явна на автора, макар и доста традиционна интерпретация — със сравнително забавени темпа — диригент Джордже Винтила) симфония № 1 от Йоханес Брамс, „пробен камък“ за всеки по-голям оркестър. Тук най-отчетливо се откроява обликът на Яшката филхармония „Молдова“, която, без съмнение, е строен, много добре баланси-

ран музикален апарат, чийто оркестрови групи са на завидна висота — шрайхът е красив и изразителен (особено първите пигулки) — концертмайстор е младата и високо надарена Анжела Думитрашкю) и със съвършена интонационна чистота; капризните медни (особено валдохорните!) звучат сигурно и стройно, с достатъчно блясък и мекота; дървената духовна група е емоционална и топла (с добър първи обонист Тудор Николаей). Оркестърът притежава определено закръглена, матова звучност, с което чувствително се отличава от останалите румънски състави от неговата класа: филхармонията от Клуж и Букурещ и Радиооркестърът на Йосиф Конта.

От лявата концертна интерпретационно отношение се откроява преди всичко Концертната увертюра от Енеску — едно почти непознато у нас произведение в подчерта на народностен дух, макар и без преки фолклорни цитати (диригент Джордже Винтила), и Деветата Бетховенова симфония (диригент проф. Йон Бачу). Тук бих искал отделно да отбележа адекватно прозвучалия Концерт за пиано и оркестър № 2 от Веселин Стоянов (солист н. а. Антон Диков, диригент Джордже Винтила) — една нелека партия на нашия композитор класик, с чийто проблеми оркестър и диригент се справиха отлично. Това бе и най-стил-

у нас гений на румънската и съвременната световна музика.

В Бетховеновия шедевър главният диригент Йон Бачу успя да завладее публиката и изпълнителите предимно със силата и логиката на своя художествен замисъл, с яснотата на изпълнителското си намерение, така красиво и убедително изваляни в неговия пластичен и изразителен жест. В проблемната, но и благодарна партизата масовитите и емоционални певци от Представителния русенски хор „Дунавски звуци“ (главен диригент а. а. Михаил Ангелов, диригент С. Стателов) бяха активна съмисленици и сътрудници на Йон Бачу. В резултат се получи онова особено художествено обаяние, което е типично при срещите ни с този високопрофесионален състав и което присъствуваше и на въпросния концерт — обаяние от контакта с живия и пулсиращ музикален организъм, който реагира леко, сигурно и предизано на изискванията на диригента.

На сравнително добро ниво се представи малко разнородният в изразите, си средствата, комплектуван в последния момент квартет от селести: Регина Франк-Райнике, лирико-драматичен сопран от Берлин, ГДР, Весела Зорова, алт от Плевен, Димитър Берос, лиричен тенор от София и Помпей Хърещи му, басбаритон от Букурещ.

Огнян СТАМБОЛИЕВ